

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Са данашњом недељом браћо и сестре, почиње припрема за дочек славног Васкрсења Христовог. Ми знамо да свети, Часни пост, почиње за три недеље. Али света Црква превидела пре поста, три недеље припреме. Који нас припрема да би смо спремни и достојни ступили на тај пут који траје седам недеља уз Часнога поста. Те недеље се зову припремне недеље, јер нас света Црква управо припрема за тај велики подвиг, који нам предстоји за неколико недеља.

Данас је недеља посвећена митару и фарисеју, односно Јеванђељу које нам говори о два човека. О митару-царинику и о фарисеју. Та два човека представљају цео род људски. Та два човека дошли су у храм да се моле Богу. Значи имали су један те исти циљ-молитва Богу. Али до тога циља они нису ишли истим путем. Фарисеј је стао напред испред свих, и молио се Богу наглас говорећи: „Боже хвала ти што нисам као остали људи. Нисам прељубочинац, нисам лопов, нисам убица. Уз то постим два пута у недељи, дајем десетак од свега, дајем прилог Цркви, и нисам као овај митар овај цариник иза мене“. А цариник овај митар како се зове, јер митарство значи царинарница, значи митар значи цариник, он је стајао позади у неком ћошку тамо, каже Јеванђеље није се усуђивао ни очи своје да подигне к небу, него је гледајући у земљу био себе у прса своја, говорећи: „Боже, милостив буди мени грешноме“. И Господ ту потресну причу завршава речима: „Овај, значи цариник отиде кући оправдан, а не онај први фарисеј“.

Шта се ту показује нама, какав је пример Црква хтела да нам даде пред овај свети и Велики пост у који треба да ступимо за три недеље. Хтео је Господ да покаже један велики грех или како би Преподобни Јустин Ђелијски рекао: „свегрех“ то је гордост, и једну врлину коју би такође отац Јустин рекао: „свеврлина“, то је смирење. Фарисеј је имао нека добра дела, али му она нису помогла да оде кући оправдан. Његова дела су била уништена, чиме? Гордошћу

његовом. Јер се хвалио пред Богом и преуносио се над осталим људима. „Нисам као остали људи, или као овај цариник“. А митар који је био цариник, значи закидао је, узимао је нешто и за себе, не само за државу, порезник био би, ми кажемо данас порезник, који скупља државни порез, али по нешто и у свој џеп ставља. Био је свестан својих грехова тај цариник. Али исто тако његови греси били су избрисани његовим смирењем. Зато он отиде кући оправдан, а не онај први.

Гордост, то је страشان грех браћо и сестре, гордост је Херувима претворила у сатану. Тај Архангел Божији кога је Он створио, ко и остале Анђеле безгрешним Сатанаил, он се погордио. Хтео је да постане као Бог, чак да заузме престо Божији на небу. И та гордост је њега претворила у ђавола, у сатану, у противника Божијега. Како да нас та гордост не претвори у „ђавоимане“ људе, јер из гордости многи други греси извиру. И презир према брату, и мржња извире из гордости, и завист извире из гордости, и многи други греси имају свој корен, управо у гордости. Зато је свети Јустин Ћелијски назива: „свегрех“.

А исто тако Господ је дошао на земљу, да би људима дао лек за тај велики и тешки грех. И дао је Цркву своју свету, оставио у њој свега Тајне и свете врлине, и оставио своје свето Јеванђеље, своју науку. Где је показао да је смирење извор свих врлина. Као што је гордост извор свих грехова, тако је смирење извор свих врлина. Зато је говорећи своју чувену беседу на гори, беседу блаженства, почео са: „Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско“. Ти сиромашни духом, ко су ти људи? То нису људи без ума, то су људи који схватају да је њихов дух према Божијем духу ништа, да је он сиромашан, и то осећање, то сазнање их води у смирење као онога цариника који удараше себе у груди, понављајући: „Боже милостив буди мени грешnome“. Тако се моли смирен човек. А горд човек се у својој молитви хвали и преуноси. Јер каже Господ: „Сваки који се узноси, понизиће се. А који себе понижава он ће се узвисити“.

То је данашње Свето Јеванђеље браћо и сестре, то је поука и порука свима нама, да се припремамо за свети Часни пост. Пост телесни који почиње за три недеље, траје седам недеља. А данас је можемо слободно рећи, почетак духовнога поста. Јер човек је биће састављено од душе и тела. За спасење потребан је труд и духовни и телесни. Телесни је у телесном посту у коме се уздржавамо од мрсне хране, од преједања, од рђавих дела. А духовни пост се састоје управо у стицању ове свеврлине смирења, и осталих врлина које из ње извиру. То је молитва, то је пост, то је љубав, то је милосрђе, то је саосећање са ближњима својима, са браћом нашом. И тај духовни пост, који је важнији од телеснога као што је душа претежнија од тела, јер Господ је рекао на једом месту да је душа претежнија од целог света, не само од мога тела, него од целог света. Јер ако човек цео свет задобије а душу своју изгуби, онда је губитник, онда ништа нема. Зато овај духовни пост траје десет недеља, а телесни пост траје седам недеља.

Треба да почнемо данас браћо и сестре да се трудимо на том духовном плану, да припремамо себе духовно, да би смо могли и телесни пост издржати. Јер само ако је човек духовно јак, ако је душом својом прожет, ако је Богом прожео душу своју и уселио Духа Светога у себе, неће му бити тешко ни онај телесни пост. Ако човек не припрема себе, ако остаје у својим, гресима, мислима, речима, делима, онда казује: „Па ко може да издржи седам недеља поста“? И онда многи, многи у нашем народу на жалост, посте прву недељу ето да би се причестили и последњу недељу.

Али то није пост Хришћански, то није пост који Црква проповеда, то није пост који је Господ оставио људима. То личи на људе који имају реку кроз село и реше да направе мост преко реке. И направили мост са једне стране, једно метар, два и с друге стране једно метар, два. Али нису саставили. Ко може да пређе преко тога моста? Очигледно то није мост. Тако и пост који се прекида, који није у континуитету, као што је Црква прописала седам недеља, то није

Хришћански пост. То је варка и замка ђавоља, коју нам ђаво говори. И онда се ми као недељу дана спремамо за причест, а у ствари ми се уопште нисмо припремили за причест јер имамо намеру да сутрадан после пришећа нарушимо свети пост, учинимо велики грех, онај грех који је Адам у Рају учинио.

Прва заповест Божија била је заповест о посту. Адаму и Еви Господ је наредио у Рају, да могу да једу од свих плодова Рајских, али са једнога дрвета да не једу. Са дрвета познавања добра и зла. Шта је то? То је пост. Уздржавање од неке хране, ма какве. У Рају је било то плодови дрвета познавања добра и зла. То је прва заповест, и први грех је нарушавање поста био. Није издржао Адам, није издржала Ева, преварила их змија, уствари ђаво у виду змије, јер је саветовала Еви: „Нећете ви умрети ако будете јели, него зна Бог да ћете ви тада постати као Богови, и знаћете шта је добро а шта зло“. И Ева узела појела, дала Адаму и он појео и то је био први грех. Дакле нарушавање поста је први грех, који је истерао човека из Раја.

А наш пост, Хришћански пост, треба да нас уведе у Рај. Он то може да учини само ако га спровидимо онако како је Црква прописала, као што је Господ примером својим показао. Господ је након свога крштења на Јордану, и ако му то није било неопходно и потребно. Он је у пустињи провео 40 дана постећи се. Не као ми. Он ништа није јео 40 дана. То је најстрожији пост који је могуће замислити. А ми хвала Богу, има много посних јела, можемо да се хранимо њима али по слабости људској и по наговору ђавола, ми често пута то нарушавамо.

Нека би Господ дао молитвама свете Богородице, светог апостола Томе коме је овај храм посвећен, да нам Господ дарује снаге да издржимо као што треба и овај духовни пост и онај телесни пост од седам недеља, како би се удостојили да очишћени душом и телом, дочекамо славно Васкрсење Христово, и да припремимо себе да нас Господ после свеопштег Васкрсења прими у Царство своје небеско и дарује нам живот вечни, ради чега је Господ и дошао у овај свет, и

ради чега је и основао Цркву своју и оставио је људима да се у њој као у лађи преко животнога мора спасавамо.

Нека би Господ даровао нама ону свеврлину смирење, да би смо победили онај свегрех гордост која постоји у свакоме од нас и предстоји нам љута борба са том гордошћу, са тим грехом, како би смо могли остале заповести Божије испунити и Богу угодити. И када дођемо и Господ нас прими у Царство своје, да тамо и ми са свима светима слаavimo Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин!

Нека је срећан и Богом благословен почетак духовнога поста браћо и сестре!